a Verũtũ vani ꝛc. Tertia pars: in qua errãtes increpat ꝛ monet/vt in deo ꝓfidant/nõ in transitoriis caducis. Sic ꝗ ꝓiunge: Deꝰ est adiutor noster: sed tũ hoies mũdi nõ cũrãt de ipso: sed vanitates sequunt. Hoc est qd dicit: Verũ/tamẽ filij hoim: adę. s. ꝛ eue: b Vani/sũt: sequẽtes vanitatẽ tẽporaliũ. Hiere. ij. a. Ambulauerũt pꝰ vanitatẽ: et vani facti sunt. Vel filij hominũ/sunt clerici/specialiter: q̃ prę aliis scientia ꝛ rõne vtẽtes debẽt esse: ꝛ p̃cipue theologi. Sed de multis põt dici q̃ vani sunt: ꝓm illud Hiere. x. c. Stultꝰ factus est omis hõ a sciẽtia sua: ꝓfusus est omis artifex in sculptili: qm̃ falsũ est qd ꝓflauit: ꝛ nõ est spũs in eis: vana sũt ꝛ opus risu dignũ. Ipsi em̃ de sciẽtia faciũt q̃si sculptile ꝛ idolũ: qꝛ eã exterius ornãt verbis rhetorici ꝛ exquisiti: ꝛ volũt q̃ eorꝫ scientia q̃si idolũ adorek/vel ipsi ꝓpter scientiã: Sꝫ tũ nõ est in ea spũs: qꝛ nõ spũales fiũt ꝓpꝑ scientiã suã/sed magis carnales: ꝛ sic simulacra sacrę scientię quã p̃tendũt/vana sunt ꝛ opus dignũ risu. Vñ Sap̃. xiij. a. Vani sũt oẽs hoies in qbꝰ nõ subest sciẽtia dei: ꝛ de his q̃ videnk bona nõ poterũt intelligere eũ qui est: neq̃ opibus attẽdẽtes agnouerũt q̃s esset artifex. Scõm hoc ergo/vani/sunt/filij hoim/in affectione. Sũt etiã vani in cogitatione. Ps. Dns scit cogitationes hominũ/qm̃ vanę sũt. Itẽ vani sũt in locutiõe. Ps. Vana locuti sũt/vnusq̃sq̃ ad ꝓximũ suũ. Itẽ vani sũt in opatione. Esa. lix. a. Telas araneę texuerũt. Ideo dicit Ps. Uniuersa vanitas ois homo viuẽs. c Mẽdaces filij hoim in statherl. Hoc rñdet ꝗbo p̃misso: Quia em̃ filij adęvani sk/ꝛ amantes vanitatẽ temporaliũ: ideo q̃ nõ possũt iuste acq̃rere/p falsitatẽ nitunk acq̃rere: Et ad litterã fiũt mẽdaces ꝛ falsi i statherl ꝛ põderibꝰ inęq̃libꝰ: Cõtra illõ Deuk. xxv. d. Pondꝰ habebis iustũ ꝛ verũ: ꝛ modꝰ ęq̃lis ꝛ verꝰ erit tibi. Amos. viij. b. Imminuamꝰ mẽsurã ꝛ augeamꝰ siclũ/ꝛ subũciamꝰ statherã dolosã: vt possideamꝰ in argẽto egenos ꝛc.

De clericis Hoc etiã de clericl legi potest: qꝛ em̃ vani sũt in sciẽtia sua: ideo sũt mẽdaces i statheris: qꝛ aliter ponderãt q̃ vendũt: ꝛ aliter q̃ emũt. Q̃ñ p̃dicãt/tũc q̃si vendũt ꝛ venalia ostendũt cęlestia gaudia: ꝛ tũc satl faciũt ea põderare/cõmẽdãdo ea: Q̃ñ aũt opank/tũc q̃si emũt/ꝛ tunc faciũt cęlestia valde parũ põderare: qꝛ aliq̃n nũmus vl delectatio trãsitoria magis trahit eos q̃ bona cęlestia. Talibꝰ dicit Prouer. xx. d. Expecta dñm ꝛ liberabit te. q. d. noli ista transitoria amplecti: sed expecta dñm q̃ erit merces tua. Et statim addit: Abominatio est apud deũ pondus ꝛ pondus: stathera dolosa nõ

De hypocritis est bona. Itẽ de hypocritl potest legi: qꝛ vani sunt ꝛ mendaces in statherl: qꝛ opa eorꝫ plus videnk q̃ in veritate ponderent. Prouerb. xvj. a. Spirituũ ponderator est dñs. Dañ. v. g. Appẽsus es i stathera: ꝛ inuentꝰ es minꝰ habẽs. Et ad qd sũt tã hi q̃ illi mendaces i statherl: d Vt decipiãt de vanitate. i. vt occultẽt vanitatẽ suã. e In idipsũ. i. in eo q̃ mentiunk se habere equã statherã. Tales ergo deho/tak/dicẽs: f Nolite sperare i iniq̃tate. i. in diuitiis: q̃ dicunk iniquitas: qꝛ faciũt iniq̃s: aut qꝛ male acq̃runk: aut qꝛ male possidenk: aut qꝛ male expendunk. Vñ dicit Lucl. xvj. c. Facite vobis amicos de mãmona iniq̃tatis. Et i hac iniquitate nõ est sperandũ: qꝛ nõ habet euentꝰ/sordida prę/da bonos. Prouerb. xij. a. Mõ roborabit hõ ex impietate. Propk hoc dicit aplus. j. Timoth. vj. d. Diuitibꝰ huiꝰ sę/culi ꝓcipe nõ sublime sapere: nec sperare in incerto diuitiarꝫ. Sꝫ qꝛ sũt multi q̃ diuitias nõ habẽt/nec tũ sine culpa diuitiarũ sunt: qꝛ eas nimis appetũt: adiũgit: g Et rapinas nolite cõcupiscere. Ecce nõ tũ cohibet manũ a rapina: sed ꝛ animũ/cũ dicit: Nolite cõcupiscere. Prouer. xxj. b. Rapinę impiorꝫ detrahẽt eos. Et. xxiiij. a. Ne emuleris viros malos: qꝛ rapinas meditak mens eorꝫ. Dicunk aũt rapinę nõ solũ diuitię q̃ rapiunk. i. q̃ p rapinã acq̃runk: ꝗ ꝛ omnes diuitię/q̃ rapiũt mentẽ hois. Matth. vj. c. Ubi ẽ thesaurus tuꝰ: ibi est ꝛ cor tuũ. Job. xx. a. Idcirco cogitationes meę varię succedũt sibi: ꝛ mens in diuersa rapik. Sed sũt q̃dã q̃ rapinas nõ ꝓcupiscunt: sed si ꝓtingat eos habere aliq̃s diuitias/nimis diligunt eas: propterea b etiã ꝓhibet cũ subiungit: b Diuitię si affluant/nolite cor apponere. Cor apponit diuitiis/q̃ illis per amorẽ inhęret. Ps. Adhęsit pauimento aĩa mea. Et q̃si aliq̃s q̃reret: Quare ita hortarl ne rapiamꝰ vel diuitias diligamꝰ: subiungit causã: qꝛ. s. deus iustus est ꝛ misericors: ꝛ ita bonis bona/ꝛ malis mala reddet. Hoc est quod sequik: i Semel. i. immutabiliter: k Locutꝰ est deus: per ꝓphas: p filiũ: p aplos. Et in locutione illa: l Duo hęc audiui: q̃ sequunk: m Quia potestas dei est/ad puniendũ: n Et tibi dñe misericordia/ad remunerãdũ sup̃ merita. Hęc duo manifesta erũt i te: o Quia tu reddes vnicuiq̃: tã bonis q̃ malis: p Iuxta opa sua: ꝛ ideo bonũ est rapinas nõ ꝓcupiscere: ꝛ in diuitiis cor nõ apponere. Et dicit q̃ duo hęc audiuit in locutiõe dei per ꝓphas ꝛ aplos: qꝛ oẽs creakę ꝓtinẽt ad h duo: nã ad dei misericordiã vel iusticiã reducunk. Vñ i Ps. Uniuersę vię domini misericordia ꝛ veritas/req̃rentibꝰ testamentũ eiꝰ ꝛ testimonia eiꝰ. q. d. si req̃ras p totũ vetꝰ ꝛ nouũ testamẽtũ: q̃cq̃d iunies/totũ ad misericordiaꝫ vl ꝓitatẽ dei ꝓtinebit. Itẽ i sacra scriptura semel loquik deus: qꝛ ibi ẽ vox simplex siue ꝗbũ: ꝛ tũ duo audiunk. s. lra ꝛ spũs: ꝓm qd exponik versus iste in q̃dã Glo. super Leuitl. xij. vbi dicit: Spiritum audit moyses/vt sublimior: aaron litterã/vt inferior. Sic est mõ de christiano ꝛ iudęo: Et hęc duo ostendunt: quia potestas dei est: ꝛ tibi dñe misericordia. Lra em̃ p̃cipit difficilia: ꝛ nõ facientes punit: ꝛ hoc ꝓtinet ad dei potestatẽ. Spũs aũt suauia ꝓsulit: ꝛ facientibꝰ eterna ꝓmittit: qd ad misericordiaꝫ ꝓtinet. Vel sic. i Semel locutꝰ est deꝰ. i. verbũ genuit. De q̃ Joh. j. a. In p̃cipio erat verbũ. Et in ꝗbo illo/ l Duo hęc audiui. s. trinitatẽ ꝛ vnitatẽ: vl diuinitatẽ ꝛ hũanitatẽ. Et ꝓm h vltimũ bñ põt dici: Duo hęc audiui: m Quia potestas dei ẽ: Ecce diuinitas notak: n Et tibi dñe misericordia: q̃ te fecit hoiez ꝛ saluatorẽ nr̃m p crucẽ. Titũ. iij. b. Apparuit benignitas ꝛ humanitas saluatoris nr̃i dei: nõ ex opibꝰ iusticię q̃ fecimꝰ nos: sed ꝓm suã misericordiã saluos nos fecit. Et hęc duo. s. potestas ꝛ misericordia apparebũt in die iudicij: q̃ñ eadẽ facies christi malis apparebit potẽs ꝛ crudelis: ꝛ bonis mãsueta ꝛ dulcl. Vñ bñ addit: o Quia tu reddes vnicuiq̃ iuxta opera sua: malos de potestate dãnãs: ꝛ bonos de misericordia saluãs. De hac redditione Esa. iij. b. Dicite iusto q̃m bñ: q̃m fructũ adinuẽtionũ suarꝫ comedet: Ue impio i malũ/retributio manuũ eiꝰ fiet ei. ij. Corl. v. b. Oẽs nos manifestari oportet añ tribunal iudicl: vt referat vnusquisq̃ ꝓpria corpis ꝓut gessit/siue bonũ siue malũ.

Deus deꝰ meꝰ ꝛc. Expositio Ps. LXII.

Titulꝰ. Ps. dauid cũ esset i deserto idumęę. In p̃cedenti psalmo egit de trãsiliẽte caduca ꝛ trãsitoria huiꝰ mũdi: Sꝫ qꝛ nõ ꝓt hõ subito oia trãsilire: ꝗ oportet q̃ diu q̃ñq̃ morek iter malos: qꝛ incolatꝰ eius ꝓlongak: ideo agit hic de viatore: quẽ in deserto huius mũdi oportet multas penurias ꝛ augustias sustinere añq̃ ad patriã possit puenire. Est q̃ sensus tituli. Ps. iste: est dauid. i. cuiuslibet fidelis: agens de h qd sustinet/cũ esset. i. cũ morak: in deserto idumęę. i. in hoc mũdo deserto a deo: ꝛ sanguinolẽto p pctũ: Idumęa em̃/sanguinea iterp̃tak: ꝛ in hoc mũdo sanguis sanguinẽ tetigit: sic dicit Osee. iiij. a. Quia omẽ qd est in mundo

a b c d e f g h i k l m n o p

†De clericl ꝛ maxie theologl

Ar. †vnũ

Ar. †rapinã ne ꝓcupiscatl

Ar. †fluãt ne apponatl cor

Ps. 93.

Ps. 11.

Ps. 38.

Ps. 118.

Ps. 14.

Aliter

Ar. †singul ꝓm opera eo

est in mundo/est concupiscentia carnis ⁊ concupiscētia oculoꝝ:⁊ superbia vitę:sicut habeť.j. Job.ij.c. Intentio /est monere vt recte puersemur in medio prauę ⁊ puersę natiōis. Modus. Biptit° est psalm°. Primo dicit/quō se habeat ī deser/ to hui° mundi: videlicet qz deū videre desiderat ⁊ eum lau/ dat/⁊ id ampli° facere optat. Secundo con/ tra difficultates ⁊ tri/ bulatiōes q̄s a mūdo patiť/ostēdit securita/ tē suā ex deo esse:ibi: Si memor fui tui.

Partitio psalmi.

Al.† b

a b c d e f g

Deus deus meus:ad te de luce vigilo. Si tuiuit † in te aia mea:

h i k l m n

q̄ multiplicit tibi † caro mea. In terra deserta†inuia ⁊ in/ aq̄sa/sic ī sctō apparui tibi: o p

Loquēs ḡ vir iust° sicut viator:ostēdit se habere q̄ necessaria sūt viatori. Primū est/ vt nō sit somnolent°:s mane surgat: Deb dicē: a De° de° me°:ad te d luce vigilo.i. valde mane/ad lraz. Dicit aūt: a De°/pater: b De°/filius: c De°/spūsctūs:qz ē donū. Al' sic: De°/aī legē colēd°: De°/in lege metuend°:qz lex data est ī timore. Deus/in tpe gr̄ę diligend°. Vel sic: De°/q̄ me creasti: De°/q̄ me re/ creasti: De°/q̄ me glificabis: d Ad te vigilo. Multi aūt vigilāt ad mundū/ vt rapiāt. Job.xxiiij.c. Mane p̄mo surgit homicida: vt interficiat egenū ⁊ pauperē. Alij vigi/ lāt ad crapulā. Esa.v.c. Ve q̄ surgit/ mane ad ebrietatē se/ ctandā/⁊ potandū vsq̄ ad vesperā. Sz q̄ vigilat ad deū/cō/ trariū facit. Unde Eccl.xxxj.a. Vigilia honestatis tabefaciet carnes:⁊ cogitat° illi° auferet sōniū. Sic ḡ exponit: e De luce vigilo.i. mane/ad lraz: sm qd in Esa.xxvj.b. dicit: Aia mea desiderauit te in nocte: sed ⁊ spū meo in p̄cordijs meis/de mane vigilabo ad te. Al' pōt legi de mane iuuētut/: qz tūc incipit hoi q̄si lucescere:⁊ tūc maxime necesse est hoiez vigilare ad deū: ꝓterea/qz tūc magis infestat hō a tēptatio/ nib°:qz tūc est q̄si vas nouū:qd si imbutū fuerit bono odo/ re/seruabit diu:sil'r si malo odore imbutū fuerit: Scōm qd dicē Horaci° Quo semel est ibuta/recēs seruabit odorē: Te/ sta diu. Sic ē de hoie iuuene. Unde Prouer.xxij.a. Prouer/ biū est:adolescēs iuxta viā suā:etiā cū senuerit nō recedet ab ea. Et ideo bonū est mane.i. in iuuētute vigilare ad deū ⁊ as/ suescere bonis cogitationibus ⁊ operationib°. Thren.iij.c. Bonum est viro cū portauerit iugū dñi ab adolescētia sua. Al' sic: d Ad te de luce vigilo: in hac vita p̄senti:q̄ dī lux. Job.ix.a. We oportet opari donec dies est: venit nox q̄ nemo pōt opari.s.ī morte. Et in hac luce vigilandū ē ad deū: sm qd dicit dñs/ Matth.xxiiij.d. Vigilate/qz nescit/ q̄ hora dñs vr̄ venturus est. Luc/.xij.e. Bti sūt serui illi q̄s cū venerit dñs iuenerit vigilātes ⁊c. Al'/ d Ad te.i. ppť te: e De luce.i. ad lucem cruciboli: f Vigilo. Sap.vj. c. Qui de luce vigilauerit ad illā.i. ad sapientiā/ nō labora/ bit:assidendē em illā foriby suis iueniet. Itē/ Ad te/placan dū: de luce.i. sūmo mane: vigilo/ī oratione. Sap.xvj.d. Notū sit oīb° qm oportet p̄uenire solē ad bēdictionē tuā: ⁊ ad ortū lucis te adorare. Ideo magdalena vidit ⁊ iuenit ie/ sū:qz mane venit ad sepulchrū: Job.xx.c. Exo.xvj.b. Ha ne videbit/ gl'iaz dñi.j. Machab.iiij. f. Unde matutinū surre/ xerť sacerdotes:⁊ obtulerť sacrificiū sm legē sup altare. Vel De luce.i. tpe gr̄ę/qd̄ icepit ab incarnatiōe. Unde in die na/ talis dñi cātat ecclia ī diluculo: Lux fulgebit hodie. Unde istā lucē dormiebāt hoies:s venīte luce/euigilare/cęperūt. Unde dicit aplus Ro.xiij.c. Hora ē iā nos de sōno surgere. Hoc legit ⁊ cātat ecclia ī aduētu. Al'/ De luce.i. ī statu gr̄ę. Licet em oēs sim° in tpe gr̄ę: nō tm oēs sūt in statu gr̄ę:s multi dormiūt ī pctō. Unde Eph.v.d. Surge q̄ dormis:⁊ exurge a mortuis: et illuminabit te christ°/ adducēs.s.lucē gr̄ę. Qui est in hac luce/vigilat ad deū/desiderās ad eū puenire sicvi/ator ad metā vl' ad patriā. Hoc est em secūdū notabile ī via/ tore.s. desideriū pueniēdi ad patriā: de q̄ aperti° subiungit: g Sitiuit ī te aia mea.q.d.iō vigilo: qz te desidero: sm qd inuit Esa.xxvj.b. in illa auctoritate quā mō dixim°: Aia mea desiderauit te/Ecce causa: Sz ⁊ ī p̄cordijs meis de ma/ ne vigilabo ad te/Ecce effect°. Dicit ḡ: Sitiuit ī te/bibēdū. Ps. Qm apud te est fons vitę. Vel in te existēs/ sitiuit te.

Al.† b

Poetic° in epistolis

Ps.35.

Eccl.xxiiij.c. Qui edūt me/adhuc esuriēt:⁊ q̄ bibūt me ad/ huc sitiēt. Sitiētes vocat dñs Job.vij.f. Si q̄s sitit/veniat ad me ⁊ bibat. Esa.lv.a. Oēs sitiētes venite ad aq̄s. Sitiuit/ḡ/ī te aia mea: Et h Q̄ multipliciter tibi/supple sitiuit: i Caro mea. Sz nonne caro sitit ꝓtra deū/⁊ nō deo: Unde Gal'.v.c. Spū ambulate/⁊ de/ sideria carnis nō pfi/ ciet/: caro em concupis/ cit aduers° spm. Sol'. Q̄nq̄ desiderat caro directe ꝗ spiritū .s. q̄si desiderat peccatū:⁊ tunc nō est desiderium eius perficien/ dū:nec sitit deo:sed contra deū/recte loquēdo: Sed occasio naliter potest dici q̄ sitit deo:qz est causa q̄re aia sitiat ⁊ de/ sideret deū. Et ab hui° carnis temptationib° petit liberari cū aplo/Ro.vij.d. Infelix ego hō:q̄s me libabit d corpo/ re mort/ hui°: Q̄nq̄ aūt desiderat caro nō cōtra spm:sicut cū desiderat necessaria:⁊ tūc dicit sitire deo:qz a deo petit necessaria. Q̄nq̄ etiam desiderat cū spū siue p spū: sicut in viris spiritualib° interdū ipsa sensualitas appetit bonū. Mo/ ta aūt q̄ aia sitit tria.s. lac/aquā/vinū. Lac videlicet simpli/ cis doctrinę:q̄ anima indiget q̄si de nouo ad deū reuertit.j. Cor/.iij.a. Lac dedi vobis potū/nō escā. Heb.v.d. Indi/ getis vt doceamini q̄ sint elementa exordij sermonū dei:⁊ fa cti estis q̄bus lacte opus sit/nō solido cibo. Aqua/est solidi/ or sapientia/quā adulti bibūt. Eccl.xv.a. Aqua sapientię sa lutaris potabit illū :⁊ firmabit in illo ⁊ nō flectet. Vinū/est ęterna iocūditas. Ps. Inebriabunt ab vbertate dom° tuę. Itē caro sitit tria.s. vitā/custodiā/plē. Vita a triplici fonte deriuat: videlicet/a timore dñi. Prouerb.xiiij.d. Timor do mini fons vitę. Itē ab eruditiōe seu castigatiōe. Prouerb. xvj.c. Fons vitę eruditio possident/. Itē a lege. Prouerb. xiij.c. Lex sapient/ fons vitę. Custodia etiā necessaria est car ni. Unde Eccl.xxvj.b. In filia ñ aduertēte se firma custodiā: ne inuēta occasione abutat se. Itē qz caro est q̄si vxor/spūs sitit prolem. j. Regl/.j.a. Fuerūt fenennę filij. Fenenna/in/ terpretat cōuersa:⁊ significat carnē/q̄ obedire vult spiritui. Filij ei°/sunt abstinentia/disciplina/cōfessio/vigilię/oratio/ peregrinatio/⁊ his similia/q̄ caro parturit. Et ostendit q̄re ita sitiat: videlicet/qz est in deserto hui° seculi/vbi est defect° oīs boni. Hoc est qd sequit: k In terra deserta:supple sitiuit aia mea ⁊ caro mea.i. ī hoc mūdo:ī q̄ triplex est defe/ ctus q̄ notat hic. Quia est sine fructu: Unde dicit: In terra deserta. Sine hītatore: Unde addit: l Inuia. Sine aq̄: Unde dicē: m Inaq̄sa.q.d. mūd° est sine vbertate/sine so/ cietate/sine refrigerio: ⁊ iō nō est mirū si ad te vel ī te sitiā. Sine vbertate bonorū operū est mundus: licet multas spi/ nas ⁊ tribulos peccatorū germinet. Unde de mundanis dicit Osee.viij.b. Ventū seminabūt/⁊ turbinē metēt:culm° stās nō ī eis germē/nō faciet farinā. Ps. Nō est q̄ faciat bonū. Itē est sine societate bonorū virorū. Unde Hiere.iiij.f. Intui/ tus sum/⁊ nō erat hō. Sunt q̄dē ibi multę ferę: sed nō est ibi hō ratione vtens. Itē est sine refrigerio gr̄ę. ij. Regl.j. d. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniant sup vos. Ps. Aia mea sicē terra sine aqua tibi. Itē sine refrigerio aquę la/ chrymarū:qz mundani nō habēt irriguū superi° neq̄ inferi°. n Sic.i. in tali terra vel penuria: p Apparui tibi in sancto/ a Deus deus ⁊c. De q̄libet etiā religioso posset exponi: quia ipsi p̄cipue vigilij sunt dediti. s Sitiuit ⁊c. qz ipsi p̄cipue sitire debēt ⁊ desiderare dñm. k In terra de/ serta ⁊c. ī religiōe:q̄ dicit/terra/ ppť humilitatē obedi/ entię:qz terit. k Deserta/ ppť quietē/ꝗ tumultū mundi. l Inuia/ ppť pauptatē/quā pauci frequētāt. m Inaq̄ sa/ ppť castitatē/ꝓtra luxuriā. Job.xl.c. Sub vmbra dor/ mit/in secreto calami in loc/ humentib°. n Sic.i. cū istis q̄tuor: p Apparui tibi:in oratione.q.d. alit nō debeo ap parere. Exo.xxiij.d. Nō apparebis in ꝓspecu meo vacuus. o In scto/supple loco.i. ī ecclia ꝓtra pigros ⁊ accidiosos:

Al.† et
Al.† et sine via et sine aqua

Qualit aia dr sitire deo et cōtra deum

Aia sitit tria

Caro sitit tria

Ps.15.et.52.

Ps.142.

Moraliter de religiosis

* qui nolūt

sancto/desiderio.i.p sctm desiderium me tibi repzesentaui.
Ps.37. Ps. Dñe añ te omne desiderium meum: z gemitus meus a te nō est abscōditus. a Ut videre virtutē tuā z gliaz tuā.i.christū.q.d.ꝗ desiderabā/vt ad fruitionē z cognitionē christi p/uenirē:q̄ est virtus dei pris.j.Corl.j.d. Christū dei virtutē et gliaz eius. Sic dr Prouer.x. Gllia pris filius sapiēs.
Dictū est q̄ p desertū significat mūdus:z sunt multe ꝓpzieta/tes deserti ad ꝗ pcozdātes:q̄ notant his versibus:
Horret/inest serpēs/latro/leo/spina/spelūca:
Mō colit/sterilis/inuia/sicca/silens.
Horret mūdus: Unde Deut.xxxij.b. In loco horroris et Inest serpēs. Deut.viij.c. Ductor fuit (vastę solitudinis. i solitudie magna atq̄ terribili:in q̄ erat serpēs flatu adurēs/
Latro. Luc.x.e. Incidit i latrones. (z scorpio ac dispas.
Leo.i.diabolus/q̄ in mūdo venat. Eccl.xiij.c. Venatio leo/
Spina. Uū moyses vidit rubū i de/ (nis onager i heremo.
serto/Exo.iij.a. Esa.vij.d. Oēs mōtes i sarculo sarient:
Spelūca. Job.xxx.a. In de/ (nō veniet illuc terror spinarū.
Mō colit. Mu (sertus habitabāt torrētiū:z i cauernis terrę.
meri.xx.a. Eduxistis nos in locū istū pessimū:q̄ seri nō po/
Sterilis. Hiere.xlviij.b. Erit q̄si myricę i deserto. (test zc.
Inuia. Esa.xxxiiij.c. Desolabit i sęcula sęculorū:nō erit trā/
Sicca. Mūeri.xxj.b. Deest panis:nō sūt aquę. (siēs p eā.
Hiere.xvij.a. Habitabit i deserto i siccitate.
Silens. Esa.xxiiij.b. Quieuit sonitus lętantiū.

Prophzieta/tes deserti cōueniētes mūdo

Horaliter * q̄ nolūt morari i ecclia:illi nō apparet dñs:qz ipi nō appa rēt ei i sctō:s stati disparēt. Osee.xij.b. In bethel inuenit eū. s.deū/z ibi locutus ē nobiscū. Vl/In sctō/sacramēto.i.i mis/sa. Vl/In sctō/voto/apparui tibi:q̄ p pctā disparuerā: Hō eīm cū sit nihil/p peccatū disparet/sic fumus euanescit. Osee.xiij.b. Erūt sic fumus de fumario. a Ut videre: in ꝓtemplatione: b Virtutē tuā et gloriā tuā:in futuro. Uel/Videre.i.experire:Virtutē tuā/ in ꝑsenti.i. misericordiā: c Et gloriā tuā:in futuro.

Ut/gi/lat
De: Ut discernat merita. Hiere.j.c. Virgā vigilantem ego vi/
Ut custodiat. Ps. Ecce nō dormitabit neq̄ dor/ (deo.
Hō: Bonus: Ut sibi ꝓsit:vt b. Et Eccl. (miet/q̄ custodit isrl.
xxxj.a. Vigilia honestatis tabefaciet carnes zc.
Ut alijs ꝓsit. Can.iij.a. Inuenerūt me vigiles zc.
Malus — Ut alijs noceat. Prouer.iiij.c. Nō dormiūt nisi cū
Diabolus — Ut seducat. Job.xxx.c. Qui me co/ (male fecerit zc.
me dūt nō dormiūt. Esa.v.g. Ecce festinus velocit veniet zc.
Dictū ē etiā q̄ p desertū significat pęnitētia vl claustrū: vñ notandę sūt alię ꝓpzietates his versibus.
Ligna/latex/latebrę/lex/mons/mel/māna/racemi:
Uisio/panis/agon/angelus/herba/ferę.
Hęc cōueniunt pęnitentię vel claustro:

Prophzieta/tes deserti cōueniētes claustro:

Lignū.s.illud:de q̄ Exo.xv.d. Dñs ondit ei lignū qd̄ dul/corauit aquas marath.s.crux christi.
Ibi est latex fluens de petra christo. Exo.xvij.b. Percu/ties petrā z exibit ex ea aqua. Et de hoc Numeri.xx.b.
Latebrę.j. Regl.xxiij.c. Ecce dauid latitat apud nos. Et xxiiij.a.eiusdē: Dauid z viri eius i ikiori pte spelūcę latebāt.
Lex data ē i deserto. Exo.xx.d. De cęlo locutus sū vobis.
Mons.i.ꝓtēplatio. Exo.xix.c. Mons sinai fumigabat.
Mel est: quia vt habet Matth.iij.a. Jobes mel silueſtre
Manna: De q̄ Numeri.xj.b.et Sap.xvj.c. (edebat.
Racemi. Qz sint racemi i deserto/est ꝓtra naturā:tñ iueniūt ibi: Sicr ꝗ naturā ē q̄ hō terrestris ascendat cęlū. Osee.ix. c. Quasi vuas i deserto iueni isrl. Hoc est nasci ex tribulis ficus/z de spinis vuas.s.ex peccatoze cęlicolā.
Uisio/d aq̄. Exo.iij.a. Vadā z videbo visionē hāc magnā.
Panis.iij. Regl.xix. (Et.iij. Regl.xix.c. In sibilo dñs.
a. Helias repit panē subcinericiū ad caput suū. Et Job. vj.b. In deserto pauit quinq̄ milia hominū.
Agon.i.certamē tēptationū. Matth.iiij.a. Ductus ē iesus in
Angelus/custos existētiū (desertū/vt tēptaret a diabolo zc.
in deserto. Exo.xxiij.c. Pręcedet te angelus meus.
Herba/q̄ scti vescūt.ij. Machab.v.d. Judas secesserat in desertū locū:ibiq̄ iter feras cū suis i mōtibus vitā agebat/
z fęni cibo vescētes demorabāt ne ꝓtcipes fierēt coinqna Ferę. De qbus Job.xxxix.a. Nūqd̄ nosti tps parturiōis ibicū: Et Mar.j.b. Eratq̄ cū bestijs.

d Quā melior est zc. Hoc ꝗm vtrāq̄ p̄missarū lectionū cōpetent iūgit. Primo sic. Dico q̄ desiderabā videre virtutē tuā et gloriā tuā.i. christū: Nō q̄dē ꝑsumēdo de meis meritis: s de tua misericordia cōfidēdo: Quā melior est zc. Vl ꝗm scdam lectionē: Apparui tibi: a Ut videre virtutē tuā.i. miserīcordiā. d Quā melior ē misericordia tua/dñe: e Super vitas. q.d. nullius vita q̄tūcūq̄ sancta/sufficit hoi: nisi adsit misericordia dei. Scdm qd̄ dicit Greg: Qz tūlibet q̄s videat ino/cēs:tñ apud districtū iudicē nra nos vita nō liberat/si reatū nrm misericordia dei nō relaxat. Propter ꝗd dicit Job.ix.b. Etiā si habuero quippiā iustū/nō rndebo: s meū iudicē deprcabor.

a Ut videre virtutē tuā z gliam tuā. † Quā melior ē misericordia tua super † vitas: labia mea laudabūt te. Sic bndicā tē i vita mea: z in nōie tuo leuabō manus meas. Sicut adipe et pinguedine repleat aia mea: m z labijs exultationis laudabit os meum.

Vl. † posterius
Vl. † Quia
Vl. † vitā
Vl. † labia.
Vl. † laudat nomē tuum

e Super vitas/duas.s.actiuā z ꝓtēplatiuā. Vl/Super vitas/q̄ttuor:q̄ significant Ezech.j.b.p q̄ttuor aialia. Facies hoīs/est vita ꝓiugatorū/q̄ cū vxorib̄ viuebāt. Facies leonis/q̄ i heremo habitat:est vita heremitarū. Facies bouis/cū nobitarū. Hęc sūt aialia gressibilia: qz oēs hi habēt aliqd̄ in terra. Facies aqlę/est vita eorū q̄ nihil penitus habēt terrenū/s libere volāt in cęlestib̄. Sz melior est misericordia dei super oēs istas vitas:qz sicut dicit Greg. vita sctōrū succūbit: si pietas dei nō adsit. Uñ de illis aialib̄ bñ dr ibi:q̄ cū fieret vox sup firmamētū/stabāt z submittebāt alas suas. Quid eīm est fieri vocē sup firmamētū/nisi deū districte velle iudicare? Et qd est aialia alas submittere/nisi vitas sctōrū succūbere? Et qz deus est misericors: ꝓmittit ꝓpha se laudatūrū deū ore. Uñ dicit: f Labia mea laudabūt te. Osee. vltus.b. Redde/mus vitulos labiorū nrorū. Itē qz nō est deus tm ore laudan/dus/s z ope:ideo etiā ope se ꝓmittit laudatūrū/subiungēs: g Sic.i.sic ore laudabo te:sic etiā/ b Bndicā tē i vita mea.i.bñ viuēdo:iuxta illud Matth.v.b. Sic luceat lux vra coram hoib̄ vt videat opa vra bona:z glificēt patrē vrm q̄ i cęlis est. Propter istū duplicē modū laudādi deū.s. verbo z ope designādū/ꝓcępit dñs Exo.xxviij.f. vt de tunica sacerdotali depēderēt tintinabula z malogranata. Per tintinabula/verba: Per malogranata opa designāt. Hęc aūt ñ ꝓsūt faciēti/nisi pura sit intētio. Uñ bñ sequit: i Et i noie tuo.i.ꝓpter salutē: k Leuabo manus meas. Manus leuat/qui opat ꝓpter cęlestia.j.Timoth.ij.c. Leuātes puras manus in oratione. Ecōtrario dicit Osee.v.a. Victimas declinastis i p/fundū. Illas manus q̄ sursū eleuant apprehendit dñs.i.talia opa acceptat:z vt melius fiant/adiuuat. Esa.xlj.c. Suscepit te dextera iusti mei.i.christi. Et sequit post: Ego dñs deus tu/us apprehendēs manū tuā. Sed qz i laude dei necessaria est deuotio:ideo ꝓseqnt petit eā/dicēs: l Sic adipe z pinguedine repleat aia mea. Per adipē q̄ est i intestinis significat deuotio interior:q̄ dño debet offerri. Leuit.iij.d. Omis adeps dñi erit. Per pinguedinē q̄ in carne est/significat exterior alacritas: quę etiā dño offerri debet.ij. Corl. ix.b. Hilarem datorē diligit deus. Sicut eīm antiqtus adeps z pinguedo placebāt deo:ita spiritualiter in nostris sacrifi/cijs spiritualib̄ deuotio z hilaritas placēt ei: Et ideo petit iste aiaz suā his repleri. Et notabilit dicit: Aia mea:ñ petit carnē vel bursā ꝓpinguari/s aiaz. Hiere.xxxj.c. Inebriabo aias sacerdotū pinguedine. Esa.lv.a. Audite audiētes me z comedite bonū: z delectabit i crassitudine aia vra. Sic ē d̄ deuotus z feruētib̄:sz nō sic de accidiosis:q̄ dicūt Numeri.xi. b. Aia nra arida ē. Et qz aia repleta eructuat:ideo sequit: m Et labijs exultationis laudabit os meū. Hoc sequit necessario:qz ꝓpinguata aia nō laudare nō ꝑt. Matth. xij.c. Ex abundātia cordis os loquit. Labijs exultationis/dicit

Eccl.1.f.

nis/dicit:nō ḡstus tpalis:q̄ potꝰ separādꝰ ē ab aīa: ꝓm illō
Iere.xv.d. Si separauerꝭ pciosū a vili/q̄si os meū eris. a
Si memor fui tui. Scda pars/vbi ondit securitatē suā ex
deo ēē/cui hz memoriā. Et ꝓtinuat p̄cedēti sic: Dico q̄ lau
dabit os meū:qz ex abūdātia cordis os loquit: ego aūt ipsū
deū habeo ī corde/ cogitās ī eo in matuti/
nis. Et ℟ pbat q̄si p locū a minori/dicēs:
Si memor fui tui sup stratū meū:qd
vtiqz minꝰ videt pbabile:q.s.cogitē de te
ī strato/vbi dormiēdū z q̄escēdū ē. Si in/
quā/ibi/memor fui tui: Ergo pbabile ē
q̄ b In matutinis meditabor ī te:
q̄si iā de lecto surgo. Et notāda sūt ℟ q̄ttu/
or q̄ ponit.s.locꝰ/p ℟ q̄ dic: Sup stratū.
Tēpus/p ℟ qd dic: In matutinis. Mo
dus/p: Sic: ꝓm q̄ legit ab aliquibꝰ: Sic
memor rē: et p/ Meditabor. Causa/
p hoc q̄ sequit: c Quia fuisti adiu/
tor meꝰ. Stratū aūt q̄nqz modis sumit in
scp̄tura: Dicit em̄ stratū mēsa seu locꝰ refectiōis: eo q̄ ātiq̄/
rus ī lect comedere solebāt: ꝓm illō Luc.xxij.b. Ostēdet vo
bis cēnaculū grāde stratū:z ibi parate. Sup ℟ stratū debet
hō esse memor dei/vt deo māducet: videlicet vt nō comedat
ꝓt voluptatē:ꝗ vt fortior sit ad seruiēdū deo. j. Cor.x.g.
Siue comedit siue bibit:oīa ī gloriā dei facite: Ideo legit
claustralibꝰ dū comedūt. Itē stratū dr lectꝰ ēgritudinis:in q̄
p̄cipue debet hō memor esse dei:sicut ēcechias: de quo Esa.
xxxviij.a.dr/q̄ fleuit:z dari sūt ei q̄ndecim anni ad vitā. Itē
p stratū pōt itelligi q̄es pspitatis: ī q̄ multi nō sūt memores
dei/ꝗ eū obliuiscunt: sic Gen.xl.d.dr/q̄ succedentibꝰ pspis/
oblit ē pincerna īterpretꝭ sui. Hoc idē sīgt ibi/vbi dr q̄ ma/
nasses fuit frater ephraim.i.obliuio abundātię. Osee.xij.c.
Adimpleti sūt z saturati sūt z eleuauerūt cor suū:z obliti sūt
mei. Esa.lvij.b. Etiā manus tuę īuenisti: ꝓterea nō rogasti.
Itē stratū dr pscētia. Esa.xxviij.e. Coāgustatū ē stratū ita
vt alt decidat. Mō em̄ ī pscētia hoīs pt hitare sil diabolꝰ cū
deo: vt ecōuerso. De pscētia etiā dr illō Can.j.d. Lectulus
nr floridus. Et Cant.iij.a. In lectulo meo q̄siui quē diligit
aīa mea. Et ī Ps. Lachrymis meis stratū meū rigabo. Itē
stratū/est sacra scp̄tura:ī q̄ rediscere z deū ad memoriā reuo
care debemꝰ. Ro.ij.c. Rediscs ī lege. De q̄libet pōt dici:
a Si memor fui tui sup stratū meū ī matutinis me/
ditabor ī te. Hoc ē ꝗ duo genera hoīm. Quidā em̄ nolunt
surgere/z nolūt īteresse matutinis: Cōtra eos dic: In ma/
tutinis. Quidā aūt surgūt z īterfūt: ꝗ ibi nō deū/sed vana
aut noxia meditant: Cōtra q̄s dic: Meditabor ī te. Itē
nota q̄ dic: Meditabor: ñ dic cātabo: qz oīm ē meditari ī
deū siue ī deo: tā laicoꝝ q̄ clericoꝝ: Sz canare nō sic. Esa.
lix.b. Oēs q̄si colūbę meditātes gemem. Et merito/medi/
tabor ī te: qz fuisti adiutor meꝰ: liberās me ꝗ inimicꝭ me
is. Sz qz dic/fuisti/ī p̄terito: nūq̄d excludit p̄sens z futuꝝ:
Nō. Deꝰ em̄ nō tm̄ fuit: ꝗ est z erit adiutor nr. Fuit adiutor
nr/p grāz p̄ueniētē: Est/p grāz coopantē: Erit/p grāz pfir/
mantē. Hęc est ergo prima causa quare memor sit dei: vide/
licet:quia est/adiutor. Secūdā aūt z tertiā z quartā ponit
consequēter. Scda ḡ est:qz ē ꝓtector ꝗ mala:ibi: Et in ve/
lamēto alarū tuarū exultabo. Tertia ē: qz trahit ad se:
Ūn dicit: Adhesit aīa mea pꝰ te. Quarta est:qz glīfica/
bit. Ūn sbdit: Me suscepit dextera tua. Dic ḡ: d Et
in velamēto alarū tuarū exultabo.i.i.ꝓtectiōe tua. Ps.
Sub vmbra alarū tuarū ꝓtege me/a facie impiorū q̄ me affli/
xerūt. Sūt aūt alę dni misericordia z veritas: siue potētia et
clēmētia. Potētia defēdit:clementia fouet. Vel alę domini/
sūt p̄lati boni.s.alę illiꝰ gallinę/ꝗ q̄ Matth.xxiij.d. Quotiēs
volui pgregare filios tuos quēadmodū gallina pgregat pul
los suos sb alis. Et dicūt p̄lati boni/alę dni:eo q̄ pullos dni
defendūt ab imbribꝰ/a vulpe/a miluo/a vēto/a puluere. Im/
ber/est dānatio īre dei. Ps. Pluet sup pctōres laqos. Gen.
xix.e. Dns pluit sup sodomā z gomorrā/sulphur z ignē. Vul
pes sūt hęretici. Can.ij.d. Capite nob vulpes puulas:q̄ de
moliunt vineas. Uentꝰ/supbia: Puluis/auaricia. Propt hoc
bn̄ sīgnt p̄lati boni p saga/q̄ coopiebāt tabnaculū. Exo.xxvj
c. Facies aliō opimētū de sag. Ubi dic Gregꝰ. Ut intꝰ byssus fulgeat:pelles z cilicia/ibres z puluerē portēt. Qui q̄ magnis ꝗtutibꝰ ī ecclię sinu pficiūt/ p̄ppositoꝝ vitā despicere nō debēt/cū vacare eos exteriorib vidēt. Prelati q̄ sūt alę dni. Sz multi pulli nolunt subesse istis alis/ꝗ supesse:z iō a miluo rapiunt. Nūc aūt p/uersę sūt alę/q̄ pullos occidūt q̄s ptege/re debēt. Hiere.ij.g. In alis tuis īuentꝰ est sanguis aīaꝝ pauperꝝ z inocentū. Ut alę dni/sūt brachia ī cruce extēsa: sub q̄bꝰ ptegit ecclia tota. Deut.xxxij.b. Expādit alas suas z assūpsit eos atqz portauit ī humerꝭ suis. Nō tm̄ aūt ptegit dns/ꝗ z trahit. Ūn sequit: e Adhesit aīa mea post te: Nō sic infra dr: Adhesit pauimēto aīa mea. g Post te/ascēdētē ī cęlū. Hieb.ij.d. Ascēdet pādēs iter ān eos. Et ē necesse: vt qui vult seq̄ velocit currētē ei adhęreat: alioq̄n cito remanere poterit. Jō dic spōsa Can.iij.b. Tenui eū/nec dimittā. Charias ꝗo cōpaginat aīam deo: sic noe liniuit arcā asphalte.i.bitumie iudaico. Dicit ḡ: e Adhesit/ꝓtra discohęrētes z discordes: f Aīa mea/ꝓtra carnales: g Post te/ꝓtra p̄sumentes: sicut fuit petrus: cui volēti p̄cedere dnm/dixit dominus Matth. xvj. d. Vade pꝰ me sathana. Jō bonū est seq̄ dnm/z īniti humerꝭ eiꝰ. Deut.xxxiij.b. Beniamin amātissimꝰ dni: hitabit ī eo pfi dēter: z iter humeros illiꝰ reqescet. Deut.xxxij. b. Portauit eū ī humerꝭ suis. Luc.xv.a. Imponit ouē ī humerꝭ suis. Sz pōt obiici de iobe: q̄ ī cęna recubuit sup pectꝰ dni. Sol. Dns tūc q̄euit: cū aūt cucurrit/oportuit illū seq̄. Illō aūt sic expo/nit Gregꝰ. In pectore dni recūbimꝰ/cū sapiaz euāgelicā me/ditamur. Posteriora dni cū moyse cernūt: q̄ retroactas ꝓphetias ꝓsiderāt. h Me suscepit. i. sucipiet ī glia: i Dextera tua. i. ꝓpitiatio tua. Ps. Suscipiet ī pace animā meā: ab his q̄ aꝓpinquāt mihi: Ubi ē locꝰ saluādoꝝ. Matth. xxv. c. Statuet oues a dextris. In dextera dni duo sūt. s. iusticia z ęternitas. De iusticia locutꝰ ē dauid: q̄ fuit vir bellatoꝝ/manu fortis: dicēs: Justicia plena est dextera tua. De ęternitate: ī q̄ erit sūma pax/dicit salomon pacificus/ Prouerb. iij. b. Lōgitudo dieꝝ ī dextera illiꝰ. Nec dicit: ego suscepi dexterā tuā: ꝗ ecōuerso: qz totū est a bonitate dei. Et ꝓt ista dicit se esse secuꝝ ab inimicꝭ/subdēs: k Ipsi vo ī vanū q̄sierūt aīaz meā. Qd sic legi debet: Ipsi vo q̄sierūt aīaz meā. l Vero/p ꝗ: m In vanū: qz tu me adiuuas/ptegꝭ/tra his ad te/z suscipis. Ps. Dns ꝓtector vitę meę: a q̄ trepidabo? Job.xvij.a. Liba me dne z pone me iuxꝝ te: z cuiusuis manus pugnet ꝗ me. Dicit ḡ: k Ipsi/dęmones vt hoīes pctōres. Sz nō noīat eos: vt ondat q̄ nō sūt digni noīe: sicut em̄ sūt innūerabiles: ita z innoīabiles. Numeri.j. non mūerant paruuli z mulieres. Et Luc.xvj.e. non noīat diues: quia nomē ptinet ad cognitionē/quā mali nō habēt in cęlo: ꝓm illud Matth.vij.c. Non noui vos. m In vanū: qz vt habet Prouer.j.b. Frustra iacit rętē ān oculos pēnatoꝝ. i. alis dni velatoꝝ. Quia vt habet Malach.iiij.a. Sanitas ī pēnis eiꝰ. n Quęsierūt: Nō dic īuenerūt: Sic est em̄ de diabolo sic de vso: q̄ cęcat z ad palū ligat/z circūit ibi q̄rens quē deuoret: Sic diabolꝰ q̄si vsus ligatꝰ/nullū pt deuorare nisi accedētē spontanee ad ipsū. Ūn Eccl.xxj.a. Fuge pctā: si ad illa accesserꝭ: suscipiet te dētes leonis. o Aiaz: nō carnē. Gen. xliij.d. Da mihi aias. Sic ergo/quęsierunt animā meā in vanū. i. sine sua vtilitate: z sine sui propositi impletione. Scdm/qd legit illd Job.ij.b. Tu cōmouisti me: vt affligerem eū frustra. i. nō habuisti ꝓpter hoc qd intendebas. Sed nō in vanū q̄ztū ad me: qz vtile est mihi eoꝝ pseculionē sustinerb. Nec in vanū eis. i. nō impune ferent: qz ꝓpter hoc z ꝓt sua alia scelera: p Introibūt in inferiora terrę. i. ī carcerē infernalē. Prouerb. xxiiij.b. Impij corruūt in malum. Esa.xxiiij.d. Cōgregabunt ī pgregatiōe vniꝰ fascꝭ ī lacū: z claudent ibi in carcere. Matt.xxij.b. Mittite eū in tenebras exteriores. Ęzech.xxxj.e. Oēs traditi sunt in mortē ad terrā

a bit os meum. † Si † memor
fui tui super stratū meum in
† mātutinis meditabor in te:
quia † fuisti adiutor meus.
Et ī velamento † alarū tuarū
exultabo † adhesit aīa mea pꝰ
te: me suscepit dextera tua.
Ipsi vo ī vanū q̄sierūt aīaz
meā: ītroibūt ī inferiora terrę:

b c d e f g h i k l m n o

Vt. † sic
Vt. † memor sum
Vt. † meditabar
Vt. † factus es
Vt. † penna
Vt. † aggluti nata est

Stratū quinq̄ modis sumit in scriptura

Boni prelati sūt ale dni

Ps.6.

Ps.16.

Ps.10.

Ps.118.

Job.15.c.

Exo.33.d.

Ps.54.

Ps.47.

Ps.26.

vltimã. Et nũqd erit ibi sine tormẽto? Nõ: imo habebũt qd sequit: a Tradent i man gladij. Gladi / ē vindicta ⁊ pena ifernalis. Job. xix. d. Ultor iniqtatũ ē gladi. Esa. j. e. Gladi me deuorabit vos. Sic g habem duo mala g habebũt. Primũ / ē loci, pfũditas siue obscuritas: qd notat ibi: Introibũt i inferiora terre. Secũdũ / ē pene acerbitas: qd notat ibi: Tradent i man gladij. Tertiũ ꝗ malũ / est mala societas: Unde sequit: b Partes vulpiũ erũt. i. iter vulpes. s. demones reputabunt ⁊ ponent: vt sic se fecerit demonũ socios ⁊ principes i culpa: ita etiã sint principes eorũ i pena. Unde dicet eis illd Matth. xxv. d. Ite maledicti i igne eternũ / q parat ē diabolo ⁊ angelis. Al / Vulpiũ. i. hypocritarũ vl hereticorũ vl gentiliũ: cũ qb tũc ponet. Unde Matth. xviij. d. Parte eis ponet cũ hypocritis. Luc. xij. f. Diuidet eũ / partemq eis cũ infidelib ponet. Hic etiã inuit principio q fit i morte vsurariorũ: Corp eñ dat vermib. Unde dic: Introibũt i inferiora terre. Via tradit ignib: Unde dic: Tradet i man gladij. Res ꝗ rapiunt a parentib ⁊ pdonib: Unde dic: Partes vulpiũ erũt. De hac pditione / Eccij. x. b. Cũ morient hõ / hereditabit ꝗmes / bestias / ⁊ serpentes. Ecce illa tria s. ꝗmes ⁊ serpentes iferni ⁊ bestie. s. pdones oia vastãtes. Al de pseni pot totũ legi: vt notent h tres pene q sustinet mali etiã i pseni. Prima ē pssura: quã patiunt a pnis pcis: qd notat cũ dic: Introibũt i inferiora terre. i. ipa terra tpaliũ quã pgregat / oppmet eos. Abacuk. ij. b. Ue ei q multiplicat nõ sua: vsq q aggrauat ꝗ se densũ lutũ? Scda pena ē dãnũ corpor / quã tales sepe incurrũt: Unde dic: Tradent in man gladij. Diuites eñ sepe i via interficiunt a latronib: paupes ꝗ nõ: qz / Cantabit vacus coã latrone viator. Tertia pena ē damnũ rex: Unde dicit: Partes vulpiũ erũt. i. pdonũ vl pncipuꝫ: Qui dicũt vulpes: qz insidiant talib vsurariis sic vulpes gallinis. Unde Luc. xiij. g. dixit dñs: Ite dicite vulpi illi ꝛc. Quod eñ isti vsurarij ⁊ diuites ⁊ bedelli i magno tpe a paupib pduras ⁊ fraudes extorserũt: totũ sic qnq auferũt principes ab eis. Esa. xxxiij. a. Ue q pdaris: nõne et ipse pdaberis: cũ desieris pdari / depdaberis.

Juuenalis 10. satyra

Al. Laudabit oes q iurat i ipo Al. ⁊ qñ oppilatũ

a trãdẽt i man gladij / partes
b vulpiũ erũt. Rex vero letabit
c in deo / laudabunt omnes q
f iurãt in eo: ⁊ qz obstructũ est
g os loquentiũ iniqua.
b

In fine Ps. dauid.

Dictũ est s. q p vulpes itelligunt demones ⁊ hypocrite vl hereticl: qd sic p prietates vulpis videri pt: q notant his

Versus

Fetor / auis / lar / vox / via / cauda / color / caro / pes: (sib.
Fraus / taxus / pulex / pellis / ples / pilus / vnda / canis / lux.

Fetor coã deo qsi mortui. Esa. xxxiiij. a. De cadauueribus eorũ fetor ascendet.

Auis / est vir spũalis: cui vulpes insidiat sicut gallinę: sicut herodes christo. Luc. xiij. g. Dicite vulpi illi ꝛc.

Lar i fouea. Matth. viij. c. Vulpes foueas hñt. i. hypocrite / meretrices. Prouer. xxiij. c. Fouea pfũda meretrix.

Vox gannit ⁊ fingit se latrare. Esa. x. d. Nõ fuit q moueret pennã / ⁊ aperiret os ⁊ ganniret.

Via: nõ vadit recta via / sed p anfractus. Prouer. ij. c. Quorũ via puerse: ⁊ infames gressus eorũ.

Cauda magna est ⁊ pilosa: ⁊ diabolũ sequunt magni ⁊ diuites huius mũdi. Esa. ix. c. Propheta docẽs mẽdaciũ / ipse

Propheta / tes vulpis: demoni / hypocrite ⁊ hereticl conuenientes

Color rufus / sicut dauid: qz angelus sathanę (est cauda. transfigurat se in angelũ lucis. ij. Corl. xi. c. Apocal. xij.

Caro mali saporis ē ⁊ comedit (a. Draco magn ⁊ rufus.

Ps. 73.

p podagra ⁊ artetica: ⁊ infirmas iuncturas habẽt q charitate carẽt: q est vinculũ: sed hi cũ masticãt ⁊ sentiũt amaritudinẽ diaboli / curant. Ps. Dedisti eũ escã pplis ethio / (pũ.

Pes tortus est / ⁊ tibia curta. Ecõtra Eccli. j. b. Pedes eorũ pedes recti. Leuitl. xxi. d. Si fracto pede ꝛc.

Ps. 30.

Fraus. Esa. xxxij. b. Fraudulẽti vasa pessima. Jõ vocat re / Taxus facit fouea / ⁊ vulpes eo ab / (nard ⁊ pcessio eius fit. sente stercorat ibi: ⁊ taxus pnt immũdicia recedit. Sili mõ effugat diabolũ dñm de corde hois. Ps. Factus sũ tanq vas pditũ: obliuioni tradit sũ tanq mortuus a corde.

Pulex. Dicit q vulpes tenet lanã i ore: ⁊ paulatim se mergit in aqua a parte caude / donec pulices fugiãt ad lanã: ⁊ tũc deserit eã in aqua. Pulex / est reprhensio mordax: quã mẽdacia diaboli versute in alior vellere vergũt / ⁊ reprehensores suos psequunt. j. Regl. xxiij. c. Canẽ mortuũ psequeris: ⁊ pulicẽ vnũ. i. reprehensorẽ mordacẽ.

Pellis sola est chara venatorib. i. exterior puersatio hypocritarũ ⁊ hereticorũ / q est in mortificatione carnis: quã debẽt sibi boni assumere / ⁊ cadauer pijcere qd sub pelle abscõditur. Matth. iij. a. Zona pellicea circa lumbos eius.

Proles multa ⁊ patricans. Job. xxj. b. Egrediunt qsi greges paruuli eorũ. Esa. iij. d. Erit p crispanti crine caluicio.

Pilus lõgus ⁊ densus. i. tpalia habẽt (multa / Esa. iij. d. Erit p crispanti crine caluicio.

Unda. Qñ insequunt venatores ⁊ canes / totã pter nasũ se suspẽdit in flumine p ramũ: ⁊ sic latet / vt dicit: Sic hypocrite ⁊ hereticl ⁊ diabol abscondũt se a canib: sed tñ nasus emittit spiritũ malę suggestiõis. Sz dicit Amos. ix. a. Et si celauerint se ab oculis meis in pfundo marl: ibi mãdabo serpenti ⁊ mordebit eos.

Canis videt in anteriori (parte / s nõ in posteriori / vbi cauda maior: Sic illi vident silles pdicatorib in pnis ꝗbis: sed i fine mordẽt vt coluber: ⁊ quasi regulus venena diffundũt: Prouerb. xxiij. d. Lux oculorũ micat de nocte. Hiere. iiij. f. Sapientes sũt vt mala faciant: ⁊ benefacere nescierũt.

Enumeratl penis malorũ: ondit pmia iustorũ. Primũ erit letitia sẽpiterna: Unde dic: c Rex vero. i. christus q est rex regũ: Apocl. xvij. d. et. xix. c. d Letabit i deo: ⁊ nos in ipso. Sz vt notet cõmunitas capitis ⁊ mẽbrorũ: d solo capite loquit. Uel / Rex / dr qlibet iustus / q bñ se regit. Job. ij. b. Cũ regib ⁊ psulibus terre redescerẽ. i. cũ his q se bñ regũt ⁊ alijs psulũt. Horaci: Rex eris aiũt: si recte faciet. Itẽ hõ est microcosm: i q ē rex liberũ arbitriũ. Eccli. x. d. Btã terra / cui rex nobil est. Iste rex / letabit in deo: nõ solũ i futuro / s ⁊ i pseni. Cañ. j. a. Exultabimus ⁊ letabimur i te: memores vberũ tuorũ. i. duorũ testamentorũ. In deo / nõ i fortuna. Job. xxxj. c. Si letat sũ sup diuitijs meis multl. Itẽ / Letabit: in futuro: ꝗm qd dr i Ps. Exultabũt sci in gria. Et e Laudabunt: in fine. i. laudabiles apparebũt: f Oes q iurat in eo. i. q firmit ponũt seruare ⁊ seruant mãdata ipsi: Sic dr in Ps. Juraui ⁊ statui custodire iudicia iusticie tue. Al / Qui iurat i eo: ad lram. Et dicit h: ad inuẽdũ q si h minimũ laudat: multo forti ⁊ maiora laudabũt: Sic ecõtrario Matth. xxv. d. vbi dic: Esuriui ⁊ nõ dedistl mihi mãducare: ipropat pua: inuẽs malq pt maiora forti dãnabunt. Dico q laudabũt / licet modo a malis vituperent: g Quia obstructũ est. i. obstruetur tunc: h Os loqntiũ iniqua. i. detractor. Ps. Omis niquitas oppilabit os suũ. j. Regl. ij. b. Impij in tenebris pticescent. Sz qd est q dicit: Laudabũtur oes q iurat i eo: Nõne ptrariũ habet Matth. v. k. Ego aũt dico vobis / nõ iurare omnino? Sol. Nõ dicit simplicit nõ iurare oino: sed addidit: Neq p celũ neq p terrã ꝛc. et ponit tñ creaturas: Hic aũt dicit: Qui iurat in eo. s. deo: nõ in creaturis. Unde ibi Matth. v. k. dicit: Reddes dño iuramenta tua. Et dicit / Omes: Jurat eñ deus: iurat christus: iurat angelus: iurat apostolus: iurat ecclia: qz in illo pcepto de iuramento nõ claudit os iuratiũ vera: Sz / obstructũ est os loquentiũ iniqua. Eccij. xxiij. b. Jurationi ne assuescas os tuũ: multi eñ casus in illa.

Horaci. li. i. epistarũ.

Partitio psalmi.

Expositio Psalmi. LXIII.

Exaudi deus oratione meã ꝛc. Titulus. In finem psalmus dauid. Titulus patet supra in illo psalmo: Nonne deo: vbi egit de trãsiliente: Postea in sequẽte illũ ⁊ precedente istũ: egit de loco quẽ transilire debem. s. de idumea. i. de mũdo: In isto aũt agit d magistro transilientiũ. i. de christo: Agit eñ de passione ⁊ resurrectione christi: intentione monẽs / vt in tribulationibus spẽ habeamus in christo / qui passus est p nobis. Modus. Bipertit est psalm. Primo enũerat christ q passus est: ⁊ quõ se habuit i passiõe. Secdo prauitatẽ iudeorũ irridet: ibi: Sagittę puuloꝝ. Christ q qsi pstitut i passiõe / orat dicẽs:

Exaudi deus

Ps. 149.

Ps. 118.

Ps. 106.